

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/920,

annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,

asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta verkkovierailujen tukkumarkkinoiden sääntöjen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 531/2012 ⁽³⁾ omaksutaan yhteinen lähestymistapa verkkovierailujen sääntelyyn yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella.
- (2) Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa Euroopalle, joka esitettiin 6 päivänä toukokuuta 2015 annetussa komission tiedonannossa, katsottiin, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/2120 ⁽⁴⁾ sittemmin hyväksytty televiestinnän sisämarkkinoita koskeva paketti oli ensiaskel kohti verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamista, jolla täten tuetaan digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamista unionissa.
- (3) Asetuksessa (EU) 2015/2120 vahvistetaan uusi vähittäistason hinnoittelumekanismi unionin laajuisille säännellyille verkkovierailupalveluille, jotta verkkovierailujen vähittäistason lisämaksut voidaan poistaa 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen vääristämättä kotimaisia tai vierailuverkon markkinoita.
- (4) Asetuksessa (EU) 2015/2120 vahvistettu verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistaminen, josta käytetään myös nimitystä "roam like at home", jäljempänä "RLAH", on tarpeen digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi ja niiden toiminnan helpottamiseksi koko unionissa. Mainittu asetus ei kuitenkaan yksistään riitä verkkovierailumarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Siksi tällä asetuksella olisi vaikutettava osaltaan siihen, että verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistaminen ei vaikuta kotimaisten markkinoiden hinnoittelumalleihin.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 162.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. huhtikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. huhtikuuta 2017.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 531/2012, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (5) Verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamiselle 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen on edellytyksenä, että sovellettavissa on komission ehdottama säädös, jossa säädetään asianmukaisista toimenpiteistä verkkovierailujen tukkumarkkinoita koskevan komission uudelleentarkastelun jälkeen.
- (6) Komissio on tehnyt kattavan uudelleentarkastelun verkkovierailujen tukkumarkkinoista arvioidakseen, mitä toimenpiteitä tarvitaan verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamiseksi 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen.
- (7) Komissio antoi uudelleentarkastelun tulosten perusteella 15 päivänä kesäkuuta 2016 kertomuksen verkkovierailujen tukkumarkkinoiden uudelleentarkastelusta, jäljempänä ”komission kertomus”. Komission kertomuksessa todetaan, että sen varmistamiseksi, että vähittäistason verkkovierailupalvelut voidaan tarjota kotimaan vähittäishinnoilla, verkkovierailupalvelujen tukkutason tuotantopanosten on oltava saatavilla tasolla, joka mahdollistaa kotioperaattoreille RLAH:n tarjoamisen. Täysin kilpaillut kansalliset verkkovierailujen tukkumarkkinat, joilla hinnat vastaavat vierailuverkkojen tarjonnasta aiheutuvia kustannuksia, muodostaisivat selkeästi kestävämmän pohjan RLAH:lle, mutta komission kertomus osoittaa, ettei kyseinen edellytys täyty. Komission kertomus osoittaa myös olevan hyvin epätodennäköistä, että pelkkä vähittäistason RLAH-velvoite johtaisi tulevaisuudessa hyvin toimiviin verkkovierailujen tukkumarkkinoihin, jotka mahdollistaisivat RLAH:n tarjoamisen unionissa 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen.
- (8) Verkkovierailujen tukkumarkkinoiden tämänhetkinen toiminta voi eritoten vaikuttaa kilpailuun ja investointeihin kotioperaattoreiden kotimarkkinoilla tukkutason verkkovierailumaksujen ollessa liian suuria verrattuna loppukäyttäjiltä veloittaviin kotimaan vähittäishintoihin. Tämä pätee erityisesti pienempiin operaattoreihin, virtuaalisiin matkaviestinverkko-operaattoreihin tai verkkovierailuliikenteen nettolähetäjiin, jolloin RLAH ei ole rakenteellisesti kestäväällä pohjalla.
- (9) Verkkovierailujen tukkumarkkinoiden toiminnan olisi mahdollistettava, että operaattorit voivat kattaa kaikki säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset, myös yhteiset kustannukset. Tällä tavoin säilytettäisiin kannustimet investoida vierailuverkkoihin ja vältettäisiin kotimaisen kilpailun vääristyminen vierailuverkon markkinoilla. Tällaisia vääristymiä voi aiheuttaa se, että operaattorit käyttävät hyväkseen sääntelyn katvealueita soveltamalla verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuteen korjaavia toimenpiteitä kilpailakseen kotimaisilla vierailuverkon markkinoilla.
- (10) Kun otetaan huomioon todetut esteet, verkkovierailujen tukkumarkkinoihin sovellettavia nykyisiä toimenpiteitä olisi muutettava sen varmistamiseksi, että tukkutason verkkovierailumaksujen taso mahdollistaa RLAH:n kestävän tarjonnan unionissa.
- (11) Jotta verkkovierailupalvelujen markkinat voisivat kehittyä tehokkaammiksi, yhdenmetyiksi ja kilpailulle avoimmiksi, operaattoreilla olisi vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen tarvittavista verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksista neuvotellessaan oltava vaihtoehto neuvotella innovatiivisista tukkutason hinnoittelujärjestelmistä, joilla ei ole suoraa kytköstä tosiasiallisesti kulutettuihin määriin, kuten kiinteämääräisistä maksuista, up front -ennakkositoumuksista tai kapasiteettipohjaisista sopimuksista taikka hinnoittelujärjestelmistä, joissa otetaan huomioon kysynnän vaihtelut vuoden aikana. Neuvotteluosapuolilla olisi siksi oltava mahdollisuus sopia, että ne eivät sovelle säänneltyjä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishintoja tukkutason verkkovierailusopimusten keston aikana. Tämä sulki pois mahdollisuuden, että jompikumpi osapuoli myöhemmin pyytää verkkovierailupalvelujen käyttömäärään perustuvien asetuksessa (EU) N:o 531/2012 säädettyjen tukkutason enimmäishintojen soveltamista tosiasialliseen kulutukseen. Tämä vaihtoehto ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin, jotka koskevat säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamista mainitun asetuksen mukaisesti.
- (12) Ehtoja, joita voidaan sisällyttää viitetarjouksiin, jotta matkaviestinverkon operaattorit voisivat estää pysyvät verkkovierailut tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön, olisi selvennettävä. Erityisesti siinä tapauksessa, että vierailuverkon operaattorilla on perusteltua syytä katsoa, että merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailuja pysyvästi tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, sen olisi voitava vaatia verkkovierailuoperaattoria antamaan tietoja – yhdistetyssä muodossa ja unionin ja kansallisia tietosuojavaatimuksia täysimääräisesti noudattaen –, joiden avulla voidaan todeta, onko kyse verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden merkittävän osuuden pysyvistä verkkovierailusta tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavasta tai vilpillisestä käyttämisestä, kuten tietoja niiden asiakkaiden osuudesta, joiden kotimaan kulutus on mitätöntä verrattuna verkkovierailupalvelujen kulutukseen. Lisäksi tukkutason verkkovierailusopimuksia olisi päätettävä pysyvien verkkovierailujen tai tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi vain siinä tapauksessa, että tilannetta ei ole pystytty korjaamaan vähemmän tiukoilla toimenpiteillä. Tällaisia sopimusten päättämisiä varten vierailuverkon operaattorin kansalliselta sääntelyviranomaiselta olisi saatava ennakkolupa, jossa on otettu mahdollisimman tarkasti huomioon Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen viraston (BEREC) lausunto, mikäli sitä on kuultu. Vähemmän tiukka toimenpide voisi olla se, että vahvistetaan korkeammat tukkuhinnat, jotka eivät ylitä tässä asetuksessa säädettyjä tukkutason enimmäishintoja, määrille, jotka ylittävät sopimuksessa määritellyn kokonaismäärän.

Tällaiset korkeammat tukkuhinnat olisi vahvistettava etukäteen tai siitä hetkestä alkaen, kun vierailuverkon operaattori on todennut ja ilmoittanut kotiverkon operaattorille, että objektiivisten kriteerien perusteella merkittävä

osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailupalveluja pysyvästi tai tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksia käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti. Vähemmän tiukka toimenpide voisi olla myös se, että kotiverkon operaattori sitoutuu hyväksymään kohtuullisen käytön politiikan, jota sovelletaan sen asiakkaisiin asetuksen (EU) N:o 531/2012 6 d artiklan nojalla hyväksytyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, tai tarkistamaan sitä tai että vierailuverkon operaattorin on mahdollista pyytää tukkutason verkkovierailusopimuksen tarkistamista. Avoimuuden varmistamiseksi kansallisen sääntelyviranomaisen olisi asetettava yleisön saataville tiedot hakemuksista, jotka koskevat tukkutason verkkovierailusopimusten päättämistä, jollei liikesalaisuuksien luottamuksellisuudesta muuta johdu.

- (13) Tukkuhintoja koskeviin sääntöihin liittyvät unionin tason sääntelylliset velvoitteet olisi säilytettävä, koska toimenpiteisiin, jotka mahdollistavat RLAH:n koko unionissa puuttumatta tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta aiheutuvien tukkutason kustannusten tasoon, voisi liittyä riski häiriöistä verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoilla eivätkä ne edistäisi kilpailua. Asianmukaisella tasolla olevat tukkuhinnat helpottaisivat kestäväää kilpailua, johon myös uudet tulokkaat, pienet ja keskisuuret yritykset ja uusyrietykset voisivat osallistua.
- (14) Tukkutason enimmäishintojen olisi toimittava turvarajana ja niillä olisi varmistettava, että operaattorit voivat kattaa niille aiheutuneet kustannukset, mukaan lukien yhteiset kustannukset. Niiden pitäisi myös mahdollistaa RLAH:n laaja ja kestävä tarjonta ja jättää samalla liikkumavaraa operaattoreiden välisille kaupallisille neuvotteluille.
- (15) Tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisen kustannusarviot, joihin sisältyvät yhteiset kustannukset, on arvioitu useiden lähteiden perusteella. Yhtenä lähteenä oli tukkutason verkkovierailupalvelujen yleinen kustannusmalli, jossa käytettiin kansallisia tietoja ja joka perustui kansallisten sääntelyviranomaisten soveltamaan menetelmään, jolla määritetään matkaviestinverkkojen terminointimaksujen hintakatot unionin oikeuden mukaisesti. Toisena lähteenä olivat vaihtoehtoiset kustannusarviot, jotka perustuivat kansallisten matkaviestinverkkojen terminointimaksujen sääntelyssä eri puolilla unionia omaksuttuihin yhdenmukaisiin lähestymistapoihin. Arvioinnissa käytettiin lähteenä myös tämänhetkisiä tukkutason verkkovierailuhintoja epätasapainoisessa liikenteessä unionissa ja näyttöä tämänhetkisistä tukkutason käyttöoikeusmaksuista kotimaisilla markkinoilla.
- (16) Kustannusarvioita tarkasteltaessa on otettu huomioon potentiaalinen vaikutus, joka verkkovierailuliikenteen kausiluonteisuudella on tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta kansallisella tasolla aiheutuviin kokonaiskustannuksiin. Näissä kustannusarvioissa pantiin merkille tasapainottavat vaikutukset, jotka vähentäisivät verkkovierailuliikenteen kausiluonteisuuden aiheuttamaa potentiaalista kustannusten nousua. Kotimaisen kysynnän kasvu merkitsee etenkin datapalveluissa sitä, että kotimainen kokonaiskysyntä todennäköisesti ylittää tietynä vuonna todetun liikennemäärän kausihuipun seuraavana vuonna. Koska maanpäälliset yleiset matkaviestinverkot on mitoitettu selviytymään tästä kotimaisen kysynnän vauhdittamasta yleisestä kasvusuuntauksesta, kausittaisista verkkovierailuvirroista aiheutuva verkon kokonaiskysynnän piikki ei todennäköisesti johda kustannuspaineisiin verkon mitoituksessa. Puheluissa, joissa kysyntä on vakaampaa, kausittaiset verkkovierailupiikit saattavat joissain jäsenvaltioissa vaikuttaa verkon yleisiin mitoituskustannuksiin. Tällaisiin paikallisiin liikenteen kausihuippuihin vaikuttavat kuitenkin todennäköisesti myös matkailukohteisiin siirtyvät kotimaiset käyttäjät, ja niitä jossain määrin tasoittaa verkkovierailupalvelujen käyttäjien kompensoiva vaikutus kapasiteetin käyttöön kaupunkialueilla kesälomakauden aikana.
- (17) Datapalvelujen käyttö kasvaa nopeasti unionissa ja koko maailmassa. RLAH:n käyttöönoton 15 päivästä kesäkuuta 2017 alkaen pitäisi omalta osaltaan kasvattaa datapalvelujen käyttöä verkkovierailujen yhteydessä, mikä johtaa siirretyn datan yksikkökohtaisten kustannusten tuntuvaan alenemiseen. Jotta voidaan ottaa huomioon datapalvelujen käytön lisääntyminen ja siirretyn datan yksikkökohtaisten kustannusten aleneminen, säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tukkutason enimmäishinnan olisi laskettava joka vuosi ja se olisi määritettävä euroina gigatavua kohden siten, että yksi gigatavu vastaa 1 000:ta megatavua. Säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tukkutason enimmäishinnoissa on otettu huomioon käyttöoikeuden kaikki osatekijät, jotka tarvitaan verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen, mukaan lukien dataliikenteen siirtämisestä kotiverkon operaattorin yksilöimään yhdysliikennepisteeseen aiheutuvat välityskustannukset.
- (18) Kunkin tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoajan palveluvalikoima ja ennakoidut liikennemäärät olisi otettava huomioon tarkasteltaessa verkkovierailupalvelujen tukkuhintojen asemaa turvarajana, kun kahtalaisena tavoitteena on varmistaa, että tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoajat voivat kattaa kaikki asiaankuuluvat kustannuksensa, ja samalla taata, että RLAH on vain poikkeustapauksissa kestäättömällä pohjalla.
- (19) Voimassa olevia verkkovierailuäänipuhelu-, -tekstiviesti- ja -datapalveluista veloittavia tukkutason enimmäishintoja olisi sen vuoksi laskettava huomattavasti.

- (20) Asetuksen (EU) N:o 531/2012 soveltamisen ja verkkovierailujen tukkumarkkinoiden kehityksen seuraamiseksi ja valvomiseksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava oikeus pyytää tietoja tukkutason verkkovierailusopimuksista, joissa on päätetty olla soveltamatta verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintoja, kuitenkin siten, että samalla varmistetaan liikesalaisuuksien luottamuksellisuus. Kyseisten viranomaisten olisi myös voitava pyytää tietoja tukkutason verkkovierailusopimuksissa hyväksytyistä ja sovellettavista ehdoista, joiden tarkoituksena on estää pysyvät verkkovierailut ja verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa unionissa.
- (21) Tukkutason verkkovierailupalveluihin sovellettava erityinen hintasääntely merkitsee, että yleistä unionin hintakattoa sovelletaan yhdistelmätuotteeseen, joka voi käsittää myös muita verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien ja yhteenliittämisen tuotantopanoksia, erityisesti sellaisia, joihin sovelletaan kansallista tai mahdollisesti valtioiden rajat ylittävää sääntelyä. Näiden tuotantopanosten sääntelyssä esiintyvien eroavaisuuksien ennustetaan vähenevän unionissa, erityisesti koska käytössä on mahdollisuus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ (puitedirektiivi) mukaisiin lisätoimenpiteisiin, joilla pyritään parantamaan sääntelytapojen johdonmukaisuutta. Tällä välin vierailuverkon operaattoreiden ja muiden operaattoreiden väliset riidat kyseisiin tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen tarvittaviin säänneltyihin tuotantopanoksiin sovellettavista maksuista olisi käsiteltävä ottaen huomioon BERECin lausunto, silloin kun sitä on kuultu, verkkovierailuun sovellettavien erityisten sääntelyllisten velvoitteiden mukaisesti ja noudattaen puitedirektiiviä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 2002/19/EY⁽²⁾, 2002/20/EY⁽³⁾ ja 2002/22/EY⁽⁴⁾.
- (22) On tarpeen seurata sekä tarkastella säännöllisesti verkkovierailujen tukkumarkkinoiden toimintaa ja kyseisten markkinoiden vuorovaikutusta verkkovierailujen vähittäismarkkinoiden kanssa ottaen huomioon kilpailun ja teknologian kehitys ja liikennevirrat. Tätä tarkoitusta varten komission olisi annettava viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle välikertomus, jossa esitetään yhteenvedo verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen vaikutuksista ja jossa otetaan huomioon BERECin asiaankuuluvat raportit. Sen jälkeen komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaksivuotiskertomuksia. Ensimmäinen tällainen kertomus olisi toimitettava viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2019. Komission olisi arvioitava kaksivuotiskertomuksissaan erityisesti sitä, vaikuttaako RLAH vähittäismarkkinoilla käytettävissä olevien erilaisten hinnoittelumallien kehitykseen. Tähän olisi sisällytettävä yhtäältä arvio sellaisten hinnoittelumallien mahdollisesta tulosta markkinoille, joihin kuuluu ainoastaan kotimaisia palveluja ja joissa vähittäistason verkkovierailupalvelut on suljettu kokonaan pois ja jotka siten vievät pohjaa RLAH:n perimmäiseltä tavoitteelta, ja toisaalta arvio kiinteähintaisten hinnoittelumallien saatavuuden mahdollisesta vähenemisestä, joka myös voi koitua kuluttajien tappioksi ja vaarantaa digitaalisten sisämarkkinoiden tavoitteiden toteutumisen. Komission kaksivuotiskertomuksissa olisi erityisesti analysoitava sitä, missä määrin kansalliset sääntelyviranomaiset ovat hyväksyneet poikkeuksellisia verkkovierailujen vähittäistason lisämaksuja, kykenevätkö kotiverkon operaattorit pitämään voimassa kotimaiset laskutusmallinsa ja kykenevätkö vierailuverkon operaattorit kattamaan säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset. Jotta voidaan antaa tällaisia kertomuksia, joissa arvioidaan, miten verkkovierailumarkkinat mukautuvat RLAH-sääntöihin, olisi näiden markkinoiden toiminnasta kerättävä riittävät tiedot kyseisten sääntöjen täytäntöönpanon jälkeen.
- (23) Jotta voidaan arvioida kilpailun kehitystä unionin laajuisilla verkkovierailumarkkinoilla ja antaa säännöllisesti tietoja muutoksista tukkutason todellisissa verkkovierailuhinnoissa verkkovierailupalvelujen tarjoajien välisessä epätasapainoisessa liikenteessä, BERECin olisi kerättävä kansallisilta sääntelyviranomaisilta tietoja tasapainoisessa ja epätasapainoisessa liikenteessä sovellettavista tosiasiallisista hinnoista. BERECin olisi myös kerättävä tietoja tapauksista, joissa tukkutason verkkovierailusopimuksen osapuolet ovat luopuneet verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintojen soveltamisesta tai toteuttaneet tukkutasolla toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää pysyvät verkkovierailut tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionissa. Kerättyjen tietojen perusteella BERECin olisi raportoitava säännöllisesti verkkovierailupalvelujen vähittäishintojen, tukkuhintojen ja tukkutason kustannusten välisestä suhteesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

- (24) Komission, BERECin ja asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava täysimääräisesti liikesalaisuuksien luottamuksellisuus jakaessaan tietoja asetuksen (EU) N:o 531/2012 soveltamisen tarkastelua, seurantaa ja valvontaa varten. Liikesalaisuuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ei siksi saisi estää kansallisia sääntelyviranomaisia jakamasta luottamuksellisia tietoja oikea-aikaisesti tällaisia tarkoituksia varten.
- (25) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 531/2012 olisi muutettava.
- (26) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, koska kansallisilla toimenpiteillä ei voida varmistaa, että verkkovierailupalvelujen tukkumarkkinoiden säännöt ovat sopuoinnussa vähittäistason verkkovierailupalveluja koskevien unionin sääntöjen kanssa, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla siksi, että kansalliset verkkovierailupalvelujen tukkutason markkinat vaikuttavat rajojen yli vähittäistason verkkovierailupalvelujen tarjoamiseen unionissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (27) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EU) N:o 531/2012 seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuden kaikkien osatekijöiden käyttöoikeuden tarjoamiseen sovelletaan 7, 9 ja 12 artiklassa vahvistettuja säänneltyjä tukkutason verkkovierailumaksuja koskevia sääntöjä, jolleivät tukkutason verkkovierailusopimuksen molemmat osapuolet nimenomaisesti sovi, ettei sopimuksen soveltamisesta johtuvaan keskimääräiseen tukkutason verkkovierailumaksuun sovelleta säänneltyä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishintaa sopimuksen voimassaoloaikana.”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun viitetarjouksen on oltava riittävän yksityiskohtainen, ja siinä on oltava kaikki 3 kohdassa tarkoitetut verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksia varten tarvittavat osatekijät, ja siinä on myös kuvattava suorien verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien ja verkkovierailujen tukkutason jälleenmyynnin käyttöoikeuksien kannalta merkityksellinen tarjonta sekä siihen liittyvät ehdot.

Kyseinen viitetarjous voi sisältää ehtoja pysyvien verkkovierailujen tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionissa. Jos tällaiset ehdot on määritelty viitetarjouksessa, niihin on sisällytettävä erityistoimenpiteet, joita vierailuverkon operaattori voi toteuttaa pysyvien verkkovierailujen tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi, sekä objektiiviset kriteerit, joiden perusteella tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa. Tällaisissa kriteereissä voidaan viitata verkkovierailuliikennettä koskeviin koottuihin tietoihin. Niissä ei saa viitata erityisiin tietoihin, jotka liittyvät verkkovierailuoperaattorin asiakaskohtaiseen liikenteeseen.

Viitetarjouksessa voidaan muun muassa määrätä, että jos vierailuverkon operaattorilla on perusteltua syytä katsoa, että merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaita käyttää verkkovierailuja pysyvästi tai tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksia käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, se voi vaatia verkkovierailuoperaattoria antamaan tietoja – unionin ja kansallisiin tietosuoja-vaatimuksiin vaikuttamatta –, joiden avulla voidaan todeta, onko kyse verkkovierailuoperaattorin asiakkaiden merkittävän osuuden pysyvästä verkkovierailusta tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavasta tai vilpillisestä käyttämisestä vierailuverkon operaattorin verkossa, kuten tietoja niiden asiakkaiden osuudesta, joiden osalta on todettu sovellettavaan kotimaan vähittäishintaan tarjottujen säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen poikkeavan tai vilpillisen käytön riski objektiivisten indikaattorien perusteella 6 d artiklan nojalla vahvistettujen kohtuullisen käytön politiikan soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Viitetarjouksessa voidaan viimeisenä keinona ja siinä tapauksessa, että tilannetta ei ole pystytty korjaamaan vähemmän tiukoilla toimenpiteillä, määrätä mahdollisuudesta päättää tukkutason verkkovierailusopimus, jos vierailuverkon operaattori on todennut, että objektiivisten kriteerien perusteella merkittävä osuus verkkovierailuoperaattorin asiakkaista käyttää verkkovierailupalveluja pysyvästi tai tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksia käytetään poikkeavasti tai vilpillisesti, ja ilmoittanut tästä kotiverkon operaattorille.

Vierailuverkon operaattori voi päättää tukkutason verkkovierailusopimuksen yksipuolisesti pysyvän verkkovierailun taikka tukkutason verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön perusteella vain, jos siihen on saatu ennakollupa vierailuverkon operaattorin kansalliselta sääntelyviranomaiselta.

Vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut vierailuverkon operaattorin pyynnön, joka koskee lupaa päättää tukkutason verkkovierailusopimus, päätettävä kotiverkon operaattorin kansallista sääntelyviranomaista kuultuaan, myönnetäänkö tällainen lupa vai evätäänkö se, ja ilmoitettava siitä komissiolle.

Vierailuverkon operaattorin ja kotiverkon operaattorin kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kukin pyytää BERECiä antamaan lausunnon tämän asetuksen mukaisesti toteutettavasta toimesta. BERECin on annettava lausunto kuukauden kuluessa tällaisen pyynnön vastaanottamisesta.

Jos BERECiä on kuultu, vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on odotettava BERECin lausuntoa ja otettava se mahdollisimman tarkasti huomioon, ennen kuin se päättää – kuudennessa alakohdassa tarkoitettua kolmen kuukauden määräaikaa noudattaen –, myöntääkö se luvan päättää tukkutason verkkovierailusopimus vai epääkö se sen.

Vierailuverkon operaattorin kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava yleisön saataville tiedot luvista päättää tukkutason verkkovierailusopimus, jollei liikesalaisuuksien luottamuksellisuudesta muuta johdu.

Tämän kohdan viides–yhdeksäs alakohta eivät rajoita kansallisen sääntelyviranomaisen valtuuksia vaatia 16 artiklan 6 kohdan nojalla tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden rikkomisen välitöntä lopettamista eivätkä vierailuverkon operaattorin oikeutta soveltaa asianmukaisia toimenpiteitä petosten torjumiseksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on tarvittaessa määrättävä, että tässä artiklassa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi viitetarjouksiin tehdään muutoksia, jotka koskevat muun muassa erityistoimenpiteitä, joita vierailuverkon operaattori voi toteuttaa estääkseen pysyvät verkkovierailut tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeavan tai vilpillisen käytön, sekä objektiivisia kriteereitä, joiden perusteella vierailuverkon operaattori voi toteuttaa tällaisia toimenpiteitä.”

2) Korvataan 7 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta kyseisestä vierailuverkosta soitetusta säännellystä verkkovierailupuhelusta, mukaan lukien muun muassa nousevan liikenteen, välityksen ja laskevan liikenteen kustannukset, ei saa 15 päivästä kesäkuuta 2017 ylittää turvarajaa, joka on 0,032 euroa minuutilta. Tämä tukkutason enimmäishinta on tämän jälkeen 0,032 euroa 30 päivään kesäkuuta 2022 saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.

2. Kaikkiin operaattoripareihin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräistä tukkuhintaa, jota koskevat laskelmat tehdään 12 kuukauden jaksolta tai lyhyemmältä jaksolta, joka voi olla jäljellä ennen 1 kohdassa tarkoitettua keskimääräisen tukkutason enimmäishinnan soveltamisajan päättymistä tai ennen 30 päivää kesäkuuta 2022.”

3) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta kyseisestä vierailuverkosta lähetetystä säännellystä verkkovierailutextiviestistä, ei saa 15 päivästä kesäkuuta 2017 ylittää turvarajaa, joka on 0,01 euroa tekstiviestiltä, ja se on tämän jälkeen 0,01 euroa 30 päivään kesäkuuta 2022 saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.”

4) Korvataan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Keskimääräinen tukkuhinta, jonka vierailuverkon operaattori voi veloittaa verkkovierailuoperaattorilta säänneltyjen verkkovierailudatapalvelujen tarjoamisesta kyseisen vierailuverkon avulla, ei saa 15 päivästä kesäkuuta 2017 ylittää turvarajaa, joka on 7,70 euroa siirrettyä datagigatavua kohti. Tämä tukkutason enimmäishinta alenee 6,00 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2018, 4,50 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2019, 3,50 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2020, 3,00 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2021 ja 2,50 euroon gigatavua kohti 1 päivänä tammikuuta 2022. Se on tämän jälkeen 2,50 euroa siirrettyä datagigatavua kohti 30 päivään kesäkuuta 2022 saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista."

5) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja tarvittaessa BERECin on annettava yleisesti saataville ajantasaiset tiedot tämän asetuksen ja erityisesti sen 6 a, 6 b, 6 c, 6 e, 7, 9 ja 12 artiklan soveltamisesta siten, että asianosaiset saavat tiedon käyttöönsä helposti;"

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että tiedot ovat liikesalaisuuksia koskevien unionin ja kansallisten sääntöjen mukaisesti luottamuksellisia, komission, BERECin ja muiden asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on turvattava tällainen luottamuksellisuus. Liikesalaisuuksien luottamuksellisuus ei saa estää tietojen oikea-aikaista jakamista kansallisen sääntelyviranomaisen, komission, BERECin ja muiden asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten välillä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelua, seurantaa ja valvontaa varten."

6) Lisätään 17 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Vierailuverkon operaattoreiden ja muiden operaattoreiden väliset riidat säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisen edellyttämiin tuotantopanoksiin sovellettavista maksuista voidaan antaa toimivaltaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tai toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistaviksi puitedirektiivin 20 tai 21 artiklan nojalla. Tällöin toimivaltainen kansallinen sääntelyviranomainen voi tai toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kuulla BERECiä puitedirektiivin, erityisdirektiivien tai tämän asetuksen mukaisesti toteutettavista toimista riidan ratkaisemiseksi. Jos BERECiä on kuultu, toimivaltaisen kansallisen sääntelyviranomaisen tai toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on odotettava BERECin lausuntoa ennen toimiin ryhtymistä riidan ratkaisemiseksi."

7) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Lisäksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2018 välikertomuksen, jossa esitetään yhteenveto verkkovierailujen vähittäistason lisämaksujen poistamisen vaikutuksista ja jossa otetaan huomioon BERECin mahdollisesti antamat asiaankuuluvat raportit. Tämän jälkeen komissio antaa BERECiä kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaksivuotiskertomuksia, joihin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tässä asetuksessa vahvistettujen säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tukkutason enimmäishintojen muuttamiseksi. Komissio antaa ensimmäisen tällaisen kertomuksen viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2019."

Näihin kaksivuotiskertomuksiin on sisällytettävä muun muassa arviointi seuraavista:

- a) palvelujen saatavuus ja laatu, mukaan lukien säännellyille vähittäistason verkkovierailuäänipuhelu-, -tekstiviesti- ja -datapalveluille vaihtoehtoiset palvelut, erityisesti tekninen kehitys huomioon ottaen;
- b) kilpailu verkkovierailujen sekä vähittäis- että tukkumarkkinoilla, erityisesti pienten, riippumattomien tai vasta vähän aikaa toimineiden operaattoreiden ja virtuaalisten matkaviestinverkko-operaattoreiden kilpailutilanne, mukaan lukien kaupallisten sopimusten vaikutus kilpailuun ja operaattoreiden väliset keskinäiset yhteydet;
- c) se, missä määrin 3 ja 4 artiklassa säädettyjen rakenteellisten toimenpiteiden toteuttaminen ja erityisesti kansallisten sääntelyviranomaisten antamien tietojen perusteella 3 artiklan 6 kohdassa säädetyn ennakkolupamenettelyn toteuttaminen on tuottanut tuloksia kilpailun kehittämisessä säänneltyjen verkkovierailupalvelujen sisämarkkinoilla;

- d) saatavilla olevien vähittäishinnoittelumallien kehitys;
 - e) muutokset datankulutukseen liittyvissä totumuksissa sekä kotimaan- että verkkovierailupalvelujen osalta;
 - f) se, kykenevätkö kotiverkon operaattorit pitämään voimassa kotimaiset laskutusmallinsa ja missä määrin poikkeuksellisia verkkovierailujen vähittäistason lisämaksuja on hyväksytty 6 c artiklan nojalla;
 - g) se, kykenevätkö vierailuverkon operaattorit kattamaan säänneltyjen tukkutason verkkovierailupalvelujen tarjoamisesta tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset;
 - h) operaattoreiden 6 d artiklan mukaisesti soveltamisen kohtuullisen käytön politiikkojen soveltamisen vaikutus, mukaan lukien tällaisten kohtuullisen käytön politiikkojen soveltamisessa ja täytäntöönpanossa ilmenevien epäjohtomukaisuuksien yksilöinti.”;
- b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Unionin laajuisten verkkovierailumarkkinoiden kilpailun kehittymisen arvioimiseksi BEREC kerää kansallisilta sääntelyviranomaisilta säännöllisesti tietoja säänneltyjen verkkovierailuäänipuhelu-, -tekstiviesti- ja -datapalvelujen vähittäis- ja tukkuhintojen kehittymisestä, mukaan lukien tasapainoiseen ja epätasapainoiseen verkkovierailuliikenteeseen sovellettavat tukkuhinnat. Se kerää tietoja myös tukkutason verkkovierailusopimuksista, joissa ei sovelleta 7, 9 tai 12 artiklassa säädettyjä tukkutason verkkovierailupalvelujen enimmäishintoja, ja sellaisten tukkutason sopimusperusteisten toimenpiteiden toteuttamisesta, joiden tarkoituksena on estää pysyvät verkkovierailut tai verkkovierailupalvelujen tukkutason käyttöoikeuksien poikkeava tai vilpillinen käyttö muihin tarkoituksiin kuin säänneltyjen verkkovierailupalvelujen tarjontaan verkkovierailuoperaattoreiden asiakkaille näiden matkustaessa ajoittain unionissa.

Nämä tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kahdesti vuodessa. Komissio julkaisee ne.

Kerättyjen tietojen perusteella BEREC raportoi säännöllisesti hinnoittelun ja kulutustottumusten kehityksestä jäsenvaltioissa sekä kotimaan- että verkkovierailupalvelujen osalta, tukkutason todellisten verkkovierailuhintojen kehityksestä verkkovierailupalvelujen tarjoajien välisessä epätasapainoisessa liikenteessä sekä verkkovierailupalvelujen vähittäishintojen, tukkuhintojen ja tukkutason kustannusten välisestä suhteesta. BEREC arvioi, kuinka läheisesti kyseiset osatekijät liittyvät toisiinsa.

Lisäksi BEREC kerää kansallisilta sääntelyviranomaisilta vuosittain tietoja operaattoreiden asiakkailleen tarjoamien erilaisten hintojen avoimuudesta ja vertailukelpoisuudesta. Komissio julkaisee nämä tiedot ja havainnot.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 1 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan 15 päivästä kesäkuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä toukokuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ABELA